



Συνάντησις δεύτερη:(2014)

ΠΛΥΝΕΙΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΧΙΟΝΑ ΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ...

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Δεκέμβριος...! Πλησιάζουμε πρὸς τὴν μεγάλη ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Οἱ γιορτινὲς προετοιμασίαι ἔχουν ξεκινήσει. Τὰ σπιτία, τὰ καταστήματα, οἱ δρόμοι, οἱ πλατεῖαι στολιζονται, δίνοντας ἓνα ἄλλο χρῶμα στὴν μονοτονία τῶν πόλεων καὶ τῆς ζωῆς. Χριστουγεννιάτικα δένδρα, λαμπιόνια, φάντες, ἀστέρια, μάγοι, ... στήνονται σὲ κάθε χῶρο.

Οἱ οἰκογένειαι ἐτοιμάζονται γιὰ τὴν μεγάλη ἑορτὴ. Τὰ σπιτία καθαρίζονται, τὰ ροῦχα πού θὰ φορέσουν πλένονται καὶ σιδερώνονται, καὶ ἔχουν ἤδη ἀρχίσει οἱ προετοιμασίαι γιὰ τὰ φαγητά καὶ τὰ γλυκά πού ἀρμόζουν στὴν ἑορτὴ. Γενικὰ ἐπικρατεῖ μιὰ κινητοποίησι!

Ὅλη αὐτὴ ἡ προετοιμασία, καλὴ καὶ ὄμορφη, ὅταν ἔχη ὡς σκοπὸ τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς μεγάλης ἑορτῆς. Καλὴ καὶ ὄμορφη ὅταν βοηθᾷ τὸν ἄνθρωπο νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τὸν δοξολογήσῃ γιὰ τὴν μεγάλη Του αὐτὴ εὐσπλαχνία καὶ συγκατάβασι.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τίς «ἐξωτερικὲς» αὐτὲς ἐτοιμασίαι ὑπάρχει καὶ ἡ «ἐσωτερικὴ» προετοιμασία τοῦ κάθε ἀνθρώπου χωριστά. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τίς πρῶτες καὶ πιὸ οὐσιαστικὴ. Ἐὰν ἀσχοληθοῦμε μὲ «αὐτὴν» εἶναι σίγουρο πὼς θὰ βιώσουμε ἀληθινὰ Χριστούγεννα. Μὲ τὴν ἐσωτερικὴ ἐτοιμασία καθαρίζει ἡ καρδιά... καί... ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ.

Νὰ τὴν καθαρίσουμε τὴν καρδιά μας καὶ πιστεῦω μὲ αὐτὴ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε, ἀλλὰ πὼς λερώνεται ἡ καρδιά; Μὲ τὴν ἁμαρτία. Δέν ὑπάρχει ρυπαρότερο πρᾶγμα στὸν κόσμον ἀπὸ αὐτὴν. Λερώνει τὴν ψυχὴ, ... συντριβεὶ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ λερωμένο τὸν λευκὸ χιτῶνα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀναζητᾷ τὴν κάθαρσι, τὴν λύτρωσι, τὴν χαμένη λευκότητα.

Ἄς ἀνοίξουμε τὸ ἱερὸ Ψαλτήριον νὰ δοῦμε τὸν ἔντονον αὐτὸ πόθον τῆς καθαρότητος, ὅπως τὸν ἐκφράζει ὁ Δαβίδ.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

«πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι» (Ψαλ. v'9)

Ἦταν βαθειὰ ἡ λύπη τοῦ ψαλμοδοῦ ὅταν ἔγραψε τὸν γνωστὸ 50ὸ ψαλμὸ τῆς μετανοίας.

Διπλὸ ἦταν τὸ ἁμάρτημά του! Σπίλωσε τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψιν ἑνὸς πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου ὑπηκόου του καὶ ἀλλοίμονο δέν σταμάτησε ἐκεῖ, στὴ συνέχεια ἀφῆρεσε μὲ τρόπο δόλιο καὶ τὴν ζωὴν του. Βαρεῖα ἡ ἐνοχὴ του..., ὅμως δέν εἶχε συναισθανθῆ τὸ βάρος τῆς διπλῆς ἁμαρτίας του. Ὁ Κύριος, πού δέν θέλει κανένας νὰ χαθῆ ἔστειλε ἓναν ἄλλο προφήτη, τὸν Νάθαν καὶ τοῦ ὑπέδειξε τὴν ἐνοχὴν του, τὸ φοβερὸ διπλὸ ἁμάρτημά του μὲ τὸ ὅποιο μόλυνε τὴν ψυχὴν του καὶ ἀπὸ τότε... ὦ ἀπὸ τότε δέν μπορεῖ νὰ βρῆ ἀνάπαυσι ἡ ψυχὴν του.



Συντετριμμένος καὶ ταπεινωμένος ἀναφωνεῖ: «**Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ**»

καὶ συνθέτει ψαλμοὺς εἰλικρινοῦς μετανοίας.

Χύνοντας ποταμοὺς δακρῶν ἰκετεύει τὸν ἐλεήμονα Θεόν, «**Ἐλέησόν με, Κύριε**», ἔγινα παραβάτης τῶν ἐντολῶν σου, ἐμόλυνα τὴν ψυχὴν μου. Σὺ μόνος μπορεῖς νὰ μὲ καθαρῆς καὶ νὰ μὲ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ κάθε ἐνοχὴ. Σὺ μόνος μπορεῖς νὰ μὲ πλύνῃς καὶ νὰ γίνω λευκότερος καὶ ἀπὸ τὸ χιόνι.



ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ὁ φιλόανθρωπος Θεός ανταποκρίνεται στήν επιθυμία τοῦ Δαβίδ, ἀλλά καί κάθε ἀμαρτωλοῦ, γιά τήν συγχώρησι τῶν ἀμαρτιῶν του;

Βεβαίως! «Ἐλάτε», μᾶς λέει, «νά κουβεντιάσουμε καί νά βροῦμε λύσι στό πρόβλημά σας. Καί στήν περίπτωσι πού οἱ ἀμαρτίες σας εἶναι σάν ἓνα ἐλαφρῶς κόκκινο χρῶμα, θά τίς λευκάνω σάν τό χιόνι, καί ἐάν εἶναι σάν τό βαθύ κόκκινο χρῶμα, θά τίς λευκάνω σάν τό ἄσπρο μαλλί τῶν προβάτων» (Ἠσ. α' 18). Ὅποιοδήποτε κι ἄν εἶναι τό παρελθόν κάθε ἀμαρτωλοῦ, μέ τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι αὐτό λευκαίνεται, ἐξαγνίζεται, γίνεται σάν νά μήν εἶχε ποτέ ἀμαρτήσει.

Μήπως μόνον ὁ Δαβίδ παρέβη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά φωνάζη μέ πόνο ψυχῆς τό «ἐλέησόν με»;

Σωστά! Ὅλοι μας παραβαίνουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί μάλιστα τολμῶ νά πῶ καί πολύ συχνά μερικές φορές. Ἕνας γρήγορος ἀπολογισμός τῶν πράξεών μας, τῶν λόγων μας, καί τῶν αἰσθημάτων μας θά μᾶς παρουσιάσῃ μιά ἀποκρουστική εἰκόνα. Μιά ψυχὴ λερωμένη ἀπό τὰ στίγματα καί τίς πληγές τῆς ἀμαρτίας.

Καί τί κάνουμε τότε; Τό προσπερνοῦμε καί προχωροῦμε;

Ὅχι φυσικά! Ἀκολουθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ Δαβίδ. Ζητᾶμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Μετανοοῦμε καί ζητᾶμε ἀπό τόν Κύριο νά μᾶς ραντίσῃ μέ τό ἔλεός Του, γιά νά καθαρισθοῦμε. Τοῦ ζητᾶμε νά μᾶς πλύνῃ μέ τήν ἁγιαστικὴ Του χάρι, ὥστε ἡ ψυχὴ μας νά καθαρισθῇ ἀπό τήν ἀμαρτία καί νά γίνῃ λευκότερη καί καθαρώτερη ἀπό τό χιόνι.

Πῶς ὅμως καθάριζαν τίς ἀμαρτίες τους οἱ ἄνθρωποι στήν Παλαιά Διαθήκη καί πῶς οἱ ἄνθρωποι εἰς τήν μετὰ Χριστόν ἐποχή;

Τότε οἱ Ἰσραηλίτες καθάριζονταν μέ τό αἶμα τῶν ζῶων πού θυσίαζαν καί μέ τό ὅποιο ὁ ἀρχιερέας ἐρράντιζε τόν λαό. Καθαρίζονταν συμβολικά καί ἐξωτερικά. Γιά τόν δικό μας καθαρισμό ἀπό τήν ἀμαρτία δίδεται αἶμα ἀπείρου ἀξίας: **«Τό αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ.... καθάριζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀμαρτίας»** (Α' Ἰωάν. α' 7) Ὁ ἀναμάρτητος Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐθυσιάσθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, προκειμένου ἐμεῖς νά ἀπελευθερωθοῦμε καί νά ἀποξενωθοῦμε ἀπό τίς ἀμαρτίες καί νά ζήσουμε στό ἐξῆς ἐργαζόμενοι τήν δικαιοσύνη καί τήν ἀρετή. Τό αἶμα τοῦ Χριστοῦ ἔχει τήν δύναμι νά μεταβάλῃ τήν πιό δυσώδη καί βρωμερὴ ψυχὴ σέ κρίνο ἀγιότητος.

Ποιοί ἄλλοι ἐπανέλαβαν τά λόγια τοῦ ψαλμοῦ; «Ἐλέησόν με, Κύριε....».

Ἀναρίθμητοι ἄσωτοι καί ληστές, ἄδικοι καί βλάσφημοι, διώκτες καί ἀποστάτες καθάρισθηκαν μέσα στό θεϊκό λουτρό τῆς μετάνοιας. Μέ τήν μετάνοια καί τήν εἰλικρινῆ ἐξομολόγησι συγχωρήθηκαν τὰ ἀμαρτηματά τους καί ἔγινε ἡ λερωμένη ψυχὴ τους λευκότερη καί ἀπό τό χιόνι. Ἔγιναν σάν λευκοντυμένοι ἄγγελοι καί πολλοὶ ἀναδείχθηκαν καί Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη νά ἐπαναλάβουμε τά λόγια τοῦ Δαβίδ;

Βεβαίως! Ἀμαρτήματα μικρά ἢ μεγάλα λέρωσαν καί τήν δική μας ψυχὴ. Ὅποιαδήποτε καί ὅσαδήποτε κι ἄν εἶναι τὰ ἀμαρτηματά μας, ἔχουμε ὅλοι μας τήν ἀνάγκη τοῦ «καθαρτικοῦ» Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Λοιπὸν ἀπό σήμερα δέν μελαγχολοῦμε καί δέν ἀπογοητευόμαστε, ἀλλὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι μέ τήν εἰλικρινῆ μετάνοια καί ἐξομολόγησι τὰ πάντα ὄχι ἀπλά συγχωροῦνται, ἀλλὰ ἐξαλείφονται πλήρως. Τό λέει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Δέν ὑπάρχει ἀμαρτία ἀσυγχώρητη ἀπό τόν Θεό γι' αὐτούς πού πραγματικά μετανοοῦν».

Ὅμως πολλοὶ διστάζουν νά προσέλθουν στό Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἐπειδὴ φοβοῦνται. Πιστεύουν ὅτι ὁ Θεός τούς ἀπεχθάνεται λόγω τῶν ἀμαρτιῶν τους.

Εἶναι σωστό;

Ὅχι! Εἶναι μεγάλο λάθος! Ὁ Πάναγνος Θεός ἀποστρέφεται τήν ἀμαρτία, ὄχι ὅμως τόν ἀμαρτωλό. Τόν ἀμαρτωλό τόν ἀγαπᾷ, τόν συμπαθεῖ, εἶναι τό θῦμα τῆς ἀμαρτίας καί μέ πατρικὴ στοργὴ καί φροντίδα ζητᾷ νά τὸ σώσῃ. Διώξετε τόν φόβο καί χωρὶς δισταγμούς κάνετε τήν πρώτη σας Ἐξομολόγησι. Ἴσως δοκιμάσετε κάποια συστολή, πόνο καί λύπη γιά τίς ἀμαρτίες σας. Ἡ λύπη ὅμως αὐτὴ εἶναι ἀσυγκρίτως προτιμότερη μπροστά στή βασανιστικὴ ἐνοχὴ τῆς ἀμαρτίας.

Υπάρχουν και μερικοί άλλοι, που ενώ γνωρίζουν την αγάπη του Κυρίου μας, πηγαίνουν στο Μυστήριο τρεις φορές, τό χρόνο: Χριστούγεννα, Πάσχα, Δεκαπενταύγουστο.

Αυτό, είναι σωστό;

Βεβαίως όχι! Τό ίδιο κάνουν όταν πρόκειται και για τό σώμα τους; Ποιός ακάθαρτος περιμένει τό Πάσχα για νά πλυθῆ. Ἡ Ἐξομολόγησις δέν εἶναι μία προγραμματισμένη συνήθεια, ἀλλά μία βαθειά ἐσωτερική ἀνάγκη. Κάθε φορά που κάτι ἔγινε, μία μικρή ἢ μεγάλη ἁμαρτία λέρωσε τήν ψυχή μας, πρέπει νά τρέχουμε στόν πνευματικό μας.

Αλλά τί εἶναι ἁμαρτία, ξέρουμε;

Ἔτσι! Κάθε τί που δέν εἶναι ἠθικό. Κάθε τί που ἀντιστρατεύεται τόν ἀλάνθαστο νόμο τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἁμαρτία. Μᾶς τό λέει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «**Ἄμαρτία ἐστίν ἡ ἀνομία**» (Α' Ἰωάν. γ' 4) .

Καί ἡ Ἐξομολόγησις; ✦

Εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή γῆ, τό χαμόγελο τῶν ἀγγέλων. Εἶναι δῶρο θεϊκό καί κανένας δέν ἔχει τό δικαίωμα νά μᾶς τό στερήσει.

Καί πῶς θά πρέπει νά προσερχόμαστε στό λουτρό τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, για νά καθαριζώμαστε ἀπό ὅλες τίς ἁμαρτίες μας;

Σωστά! Πανέτοιμοι: ✦ Λέμε μέ εἰλικρίνεια στόν Πνευματικό ὅλα τά σφάλματά μας. ✦ Δέν προσπαθοῦμε νά δικαιολογήσουμε τόν ἑαυτόν μας. ✦ Μετανοοῦμε για ὅ,τι ἄνομο κάναμε καί ζητοῦμε τό ἔλεος τοῦ Κυρίου. Καί ✦ παίρνομε τήν ἀπόφασιν νά ἀγωνισθοῦμε νά μὴν τό ἐπαναλάβουμε.

* * *

Μὴ μείνομε μόνο στά δένδρα καί τά φωτάκια, παιδιά. Αὐτά θά μᾶς δώσουν μία πρόσκαιρη χαρά. Τά Χριστούγεννα θά τά νοιώσουμε καί θά τά βιώσουμε ἀληθινά, μόνο ἐάν ἔχομε προετοιμαστέϊ κατάλληλα μέ τήν νηστεία, τήν ἐλεημοσύνη καί κυρίως τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι. Ἔτσι καθαροί θά μεταλάβουμε τά Ἄχραντα Μυστήρια, τήν ἡμέρα ἐκείνη, κάνοντας τόν ἑαυτόν μας κοινώνό μέ τό Θεό καί Σωτήρα μας. Ἄς γίνῃ σύνθημά μας τό



ΣΥΝΘΗΜΑ: «**Ἡ συχνή καί προσεκτική Ἐξομολόγησις μᾶς καθαρίζει ἀπό ρύπους καί μολυσμούς καί μᾶς κάνει λαμπρότερους καί ἀπό τό χιόνι**».

Ἄς παρακαλέσουμε ὅλοι μαζί τόν Κύριο νά μᾶς ραντίσῃ μέ τό ἔλεός Του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Ἀνεξίκακε καί φιλόανθρωπε Κύριε, ἐάν ὑπολογίσης τά παραπτώματά μας καί τίς ἁμαρτίες μας, ὅλες ὅσες ἔχομε διαπράξει, τό χρέος μας θά εἶναι τεράστιο. Ἐνώπιον τοῦ θρόνου Σου Κύριε, προσπίπτομε καί παρακαλοῦμε καί ἱκετεύομε τήν πατρική Σου ἀγάπη. Τό ἔλεός Σου εἶναι ἄπειρο καί ἡ μακροθυμία σου ἀνεξάντλητος. Δεῖξαι Κύριε καί σέ μᾶς τό ἔλεός Σου. Χάρισέ μας τήν ἄφεσιν καί τήν συγγνώμη. Καθάρισε, Κύριε, τόν ρύπον τῆς ψυχῆς μας καί σῶσε μας ὡς φιλόανθρωπος. Ἀμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Λόγοι τῆς Χάριτος (Ἄρχιμ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου),
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ, Λυδία.

